

ZÁKLADNÝ MOTÍV ŽIVOTA

*Na tvoje spasenie očakávam,
Hospodine! Genesis 49:18*

Nie je ľahké povedať, čo presne myslel Jákob týmito slovami, ktoré vyslovil uprostred odovzdávania prorockých slov o budúcnosti svojich synov. Ale určite naznačujú, že to, čo očakáva pre seba i pre svojich synov, čaká **jedine od Boha**.

Na Božie spasenie čakal – spasenie, ktoré zasľúbil Boh a ktoré mohol naplniť jedine On.

Jákob vedel, že on i jeho synovia sú pod Božím dohľadom. Jahve – večný Boh – ukáže, čo je Jeho spasiteľná moc a čo dokáže skrze nich. Tieto slová poukazujú na tú nádhernú časť dejín vykúpenia, ktorá ešte nebola dokončená a na tú slávnú budúcnosť vo večnosti, kam ono spasenie smerovalo. Naznačujú, že niet iného spasenia, ako Božie spasenie a ako čakanie naň, či pre našu osobnú skúsenosť, alebo pre ľudstvo ako celok, je našou neustálou povinnosťou a skutočným požehnaním.

Premýšľajme o sebe v rámci tohto slávneho spasenia, ktoré Boh pre nás vykonal skrze Krista. Myslite na Neho, ako sa rozhoduje pracovať

v nás a zdokonaľovať nás svojím Duchom. Zamýšľajme sa, kým si neuvedomíme, že všetko pôsobenie tohto ohromného spasenia, od začiatku do konca, musí byť prácou jedine Boha samotného. Zamyslite sa nad Pavlovým výrokom:

„...Boh (svojím svätým) ráčil oznámiť, čo a aké je bohatstvo slávy toho tajomstva medzi pohanmi, ktorým je Kristus vo vás, nádej slávy, ktorého my zvestujeme upravujúc každého človeka k rozumnosti a učiac každého človeka vo všetkej múdrosti, aby sme predstavili každého človeka dokonalého v Kristu Ježišovi, a tým cieľom aj úsilne pracujem zápasiac podľa jeho pôsobenia, ktoré pôsobí vo mne v moci.“ (Kološanom 1:27-29)

Boh sa nemôže rozlúčiť so svojou milosťou, dobrotou, či silou ako niečím vonkajším, čo nám dáva, tak ako dáva z neba dažďové kvapky. Nie, dáva nám to a my si to môžeme užívať jedine keď On

sám s tým pracuje v nás priamo a neustále. A jediná príčina, prečo to nerobí efektívnejšie, či nepretržite je, že my Mu to nedovolíme. Bránime Mu buď naším nezaujmom alebo vlastnou snahou, takže nemôže robiť to, čo by chcel.

Čo od nás požaduje v zmysle poddania sa, poslušnosti, túžby a dôvery, je všetko skryté v tomto jednom slove – **čakanie** – čakanie na Neho a čakanie na Jeho spasenie. Je v ňom zahrnutá naša úplná bezmocnosť robiť to, čo je Božsky dobré i naša dokonalá dôvera, že náš Boh to všetko vykoná svojou Božskou mocou.

Znovu hovorím, premýšľajme nad Božskou slávou spasenia, ktoré sa Boh rozhodol v nás dokonať, kým nespoznáme pravdu, ktorá je za tým skrytá. Naše srdce je scénou Božskej operácie úžasnejšej ako bolo stvorenie. Dokážeme toho urobiť presne toľko, koľko sme dokázali robiť pri stvorení sveta, ak sa len Boh sám nerozhodne v nás vypôsobiť chcenie i činenie.

Boh nás jedine žiada, aby sme sa poddali, súhlasili a čakali na Neho a On to všetko vykoná. Premýšľajme a utíšme sa, kým nezbadáme, aké dobré a správne a požehnané je to, že Boh to činí všetko Sám.

Utíchnite a poznajte, že ja som Boh, som vyvýšený medzi národmi, vyvýšený na zemi! (Žalm 46:10).

Naša duša sa skloní v hlbokkej pokore, aby povedala, **Na tvoje spasenie očakávam, Hospodine!** A hlboká, požehnaná podstata všetkých našich modlitieb i skutkov bude: **Len na Boha, mlčiac, očakáva moja duša.**

Používanie a šírenie tejto pravdy všade tam, kde máme vplyv, u tých, s ktorými spolupracujeme, či za ktorých sa prihovárame; v Cirkvi Kristovej okolo nás, či po celom svete, nie je ťažké. Niet dobrého, jedine ak Boh jedná; čakať na Boha a mať svoje srdcia naplnené vierou v Jeho pôsobenie a modliť sa, aby Jeho silná moc zostúpila k nám, je našou jedinou múdrosťou.

Kiež by sa otvorili oči nášho srdca, aby sme uvideli ako Boh jedná v nás i ostatných a uvideli, aké požehnané je uctievať Ho a čakať na Jeho spasenie!

Naše osobné i verejné modlitby sú hlavným vyjadrením nášho vzťahu s Bohom; hlavne v nich precvičujeme svoje čakanie na Boha. Ak sa naše čakanie začne utíšením denných aktivít a stíšením sa pred Bohom, uvidíme Božie spasenie.

Ak sa skloníme počas toho, ako čakáme a túžime vidieť Boha v Jeho neobmedzenom a všemocnom jednaní, ako je vždy pripravený urobiť to najlepšie, tak budeme posilnení. Ak sa naše čakanie poddáva Jemu v istote, že On pracuje a bude v nás pracovať, tak budeme mať nádej. Ak nás udržuje na mieste pokory a utíšenia a pomáha nám poddávať sa až dovtedy, kým Boží Duch

neoživí vieru, že On dokoná svoje dielo, stane sa vskutku našou silou a radosťou našej duše, **pretože radosť Pánova je našou silou** (Nehemiáš 8:10).

Život bude jedným hlbokým, požehnaným volaním:

Na tvoje spasenie očakávam, Hospodine!

*len očakávaj mlčky,
moja duša, na Boha!*

